«Més que un quiosc, era un confessionari»

Clients i amics acompanyen els responsables del negoci de Jaume I en el seu últim dia

«Més que un quiosc, era un confessionari»

El quiosc de la Gran Via de Jaume I de Girona va abaixar ahir definitivament la persiana després que l'Ajuntament no li hagi renovat la llicència al·legant motius de mobilitat. I ho va fer envoltat de clients i amics, que van oferir bombons, flors i abraçades a Joan Dabau i Dolors Vilà, que l'han regentat durant els últims 35 anys i que no van estalviar retrets cap al consistori. El regidor d'Urbanisme, Joan Alcalà, va dir que es posarà un nou quiosc al parc Central.

LAURA FANALS | GIRONA

«Més que un quiosc, era un confessionari. Aquí la gent ens explicava la seva vida», recordava Dolors Vilà. El quiosc de la gran Via Jaume I, que la seva família ha regentat durant els últims 35 anys, va abaixar ahir la persiana per sempre després que l'Ajuntament no li renovés la llicència i el condemnés a desaparèixer tot al·legant motius de mobilitat, malgrat portar 70 anys en aquest indret. Ahir, Vilà i el seu fill, Joan Dabau, que n'era l'actual responsable, van rebre la visita de clients habituals i amics, que els van dur bombons, flors i sobretot abraçades per fer-los més lleuger el darrer dia. Ells es van mostrar molt agraïts pel suport, però tot i això res va poder maquillar la tristesa de la família. «Ens hem sentit molt menyspreats per l'Ajuntament, després de tants anys donant servei aquí no han tingut cap detall amb nosaltres», es queixava Vilà.

El matí va ser un degoteig constant de clients i amics. «No m'agrada que el tanquin perquè és un lloc molt popular, el coneix tothom. Jo visc a Montilivi, però sempre que vinc per aquesta zona em paro a comprar el diari o alguna revista que veig exposada», explicava un client, Bibiano Rina.

Però, segons Vilà, el quiosc feia molt més que vendre diaris. «Érem com una oficina d'informació, tothom ens venia a preguntar. També ens vam fer uns farts d'omplir els formularis dels estrangers que anaven a la subdelgació del Govern i la gent ens venia explicar les seves alegries i penes. Ara ens fan fora i sembla que no passi res», lamentava. Segons recordava, la seva dedicació al quiosc en els darrers anys ha estat absoluta, ja que havien estat temps sense fer vacances i només tancaven tres dies l'any (els que no s'editen diaris): Sant Esteve, 1 de gener i Divendres Sant. Per això, augurava que avui serà un dia «trist» i que no sabran gaire què fer: «Potser anar a la platja per esbargir-nos», va indicar.

La tristesa, però, no amagava la indignació que senten amb l'Ajuntament. «Ens hem sentit com si fóssim un objecte que ja molesta i au, vinga, fora», va assenyalar Vilà. El seu fill va tenir l'oportunitat de dir-ho a la cara al regidor d'Urbanisme, Joan Alcalà, ja que la Cadena SER va organitzar una entrevista in situ amb tots dos. «Lamentem la impotència, la injustícia i la manca de tacte que hi ha hagut per part de l'Ajuntament», va etzibar Dabau al regidor. Alcalà va tornar a argumentar que el quiosc s'ha de treure per millorar la mobilitat a la zona, com per exemple facilitar l'accés de vehicles al carrer Anselm Clavé. A més, també va posar en dubte la seva viabilitat econòmica. Tot i això, va assenyalar que el consistori té previst ubicar un nou quiosc al parc Central un cop estigui reformada la llosa. Els directors de Diari de Girona i El Punt, Jordi Xargayó i Jordi Grau, també van ser entrevistats i van destacar el paper dels quioscos a la ciutat.

Girona es queda, de moment, amb només dos quioscos. El de plaça Catalunya es desmantellarà perquè ja fa mesos que no funciona, i el de Jaume I també anirà a terra. Quedaran només els de plaça Independència i la Rambla, i quan se'ls acabin les concessions i les pròrrogues, s'obrirà un nou concurs per a gestionar-los. El mateix procediment s'utiltizarà per al del parc Central.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/10/01/mes-que-quiosc-confessionari/806993.html?utm_source=rss